

Publicatie van de schokkende geluidsopname van een vergadering van de 'death commission' 28 jaar na dato; de dringende noodzaak om de leiders van het religieuze regime voor het gerecht te brengen voor misdaden tegen de menselijkheid.

Woensdag 10 augustus 2016 - De publicatie van een schokkende geluidsopname van een vergadering 28 jaar geleden (15 augustus 1988) van de 'death commission' met de verwachte opvolger van de toenmalige Iraanse opperste leider, Khomeini, onthult nieuwe informatie over de grote schaal van het vermoorden van politieke gevangenen in die tijd.

De opname toont ook aan dat de leiders van het Iraanse regime, die de macht in handen hadden sinds het begin van de vestiging van het regime, berecht moeten worden voor het plegen van de meest afschuwelijke misdaden tegen de menselijkheid.

Op de geluidsband vertelt Hossein-Ali Montazeri, die vervolgens voor precies deze opmerkingen door Khomeini werd ontslagen als zijn opvolger, aan de leden van de 'death commission' (Hossein-Ali Nayeri, de sharia rechter van het regime, Morteza Eshraqi, de openbare aanklager, Ibrahim Raeesi, plaatsvervangend aanklager en Mustafa Pourmohammadi, vertegenwoordiger van het Ministerie van Inlichtingen en Veiligheid): "De grootste misdaden die tijdens het bewind van de Islamitische Republiek zijn begaan, zijn gepleegd door jullie. Jullie (namen) zullen in de toekomst als misdadigers worden gegrift in de analen van de geschiedenis." Hij voegt toe: "Het executeren van deze mensen, terwijl er geen verdere activiteiten (door de gevangenen) zijn geweest, betekent dat (...) het hele gerechtelijke systeem schuldig is."

Mustafa Pourmohammadi is de huidige minister van Justitie in het kabinet van Hassan Rouhani, en Ali Nayeri is tegenwoordig hoofd van het Opperste Tucht Hof voor rechters. Ibrahim Raeesi was tot enkele maanden geleden de openbare aanklager van het klerikale regime en is recent benoemd door de Opperste Leider Ali Khamenei tot hoofd van de Astan Quods-e Razavi Stichting, wat een van de belangrijkste politieke en economische machtscentra van het regime is. Het wijst publieke fondsen toe waarmee een aantal van de activiteiten worden gefinancierd ten behoeve van de onderdrukking en de export van terrorisme, waaronder fondsen die aan de oorlog in Syrië worden besteed.

Tijdens de vergadering zegt Montazeri aan Pour Mohammadi dat de **MOIS** deze slachting maanden tevoren heeft gepland. "Het Ministerie van Inlichtingen wilde het (de slachting) en heeft erin geïnvesteerd. En Ahmad (Khomeini's zoon) heeft persoonlijk al drie of vier jaar voorafgaand aan de massaexecuties gezegd dat de belangrijkste oppositiegroep in zijn geheel moet worden gedood, zelfs als ze alleen hun kranten, publicaties en verklaringen lezen." Montazeri vervolgt: "Het gaat hier niet gewoon om individuen. Ze vertegenwoordigen een ideologie en een bepaalde logica. Men moet op de verkeerde logica reageren door de juiste logica te presenteren. Men kan dit niet oplossen door moord; moord zal de ideologie alleen maar propageren en verspreiden".

Uit angst voor de gevolgen van deze afgrijselijke misdaad, ontkende Pourmohammadi recentelijk dat hij lid was geweest van de 'death commission' en claimde dat hij geen rol bij de massamoord van 1988 had gespeeld.

Elders op de opname is Montazeri te horen als hij zegt: Er zat iemand in de gevangenis. Ze zeiden dat zijn zuster ook beschuldigd werd. Dus gingen ze zijn zuster halen. Ze brachten de man ter dood. Zijn zuster zat nog maar twee dagen in de gevangenis. Ze was pas 15. Ze vroegen zijn zuster

om een reactie. Ze zei: "Ik hield van deze mensen." Omdat haar broer was geëxecuteerd, zeiden ze: "Doodt haar ook."

In een andere schokkende onthulling zegt Montazeri: "In Isfahan was er een zwangere vrouw onder hen. In Isfahan executeerden ze een zwangere vrouw." Hij voegt er aan toe dat in de klerikale jurisprudentie "men mag geen vrouw executeren, zelfs als ze een vijand van God is. Ik herinnerde hem (Khomeini) daaraan, maar hij zei dat ze geëxecuteerd moesten worden."

Montazeri wijst de leden van de "death commissjon" terecht als hij zegt: "In Godsnaam, het is de maand van Muharram (de eerste, heilige, maand van de Islamitische kalender, vertaler), de maand van God en de Profeet. Voel dan tenminste enige schaamte voor Imam Hoesein. Alle vergaderingen afzeggen en je dan plotseling inlaten met zo'n slachting!... Wordt er ooit zoiets gedaan in de rest van de wereld? Realiseer je dat over vijftig jaar mensen zullen oordelen over de leider (Khomeini) en zullen zeggen dat hij een bloeddorstige, wrede en moordzuchtige leider was... We zullen niet eeuwig aan de macht blijven."

Deze vergadering vond plaats op de tweede dag van Muharram 1409 (15 augustus 1988).

Met betrekking tot de rol van het toenmalige hoofd van Justitie zegt Montazeri: "De heer (Abdulkarim) Moussavi Ardebili, die ik ken als de meest liberale van allemaal, zegt tijdens het vrijdaggebed dat al deze mensen moeten worden geëxecuteerd. En als hij de Imam een vraag wil stellen, in plaats dat hij hem zegt dat executies op zo'n grote schaal niet onze belangen dienen en schadelijk zouden zijn, vraagt hij of we ze in de provincies of in de steden zouden moeten executeren".

Dat is de betekenis van de gematigden en liberalen in het religieuze fascisme dat Iran regeert.

In de opname geven de leden van de "death commission" toe dat de families van hen, die nu op hun executies wachten al eerder zijn geëxecuteerd en dat zij 15 of 16 jaar oud waren ten tijde van hun arrestatie.

Montazeri's opmerkingen leveren het onweerlegbare bewijs voor de noodzaak om de verantwoordelijken voor de massamoord van 1988, de religieuze leiders van het regime, voor de rechter te brengen wegens herhaalde misdaden tegen de menselijkheid.

Het Iraanse Verzet vraagt aandacht van de internationale gemeenschap, met name de VN Veiligheidsraad en de Raad voor de Mensenrechten, voor de noodzaak om deze kwestie voor te leggen aan een relevant en competent internationaal tribunaal. Onverschillig blijven ten aanzien van de grootste massamoord van politieke gevangenen sinds de Tweede Wereldoorlog, en gezien de duidelijke bewijzen en documenten, zou gelijk staan aan een schrijnende schending van de erkende waarden waarop de Verenigde Naties zijn gebaseerd: mensenrechten, vrede en democratie.